

Prejudicinis klausimas

Ar 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB ⁽¹⁾ valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę imtis veiksmų prieš trečiąją šalį, nurodytą internete paskelbtame skelbime, kuriame yra žymuo, kurį galima supainioti su prekių ženklu, susijusiu su šios trečiosios šalies paslauga, tapačia prekėms ar paslaugoms, kurioms prekių ženklas įregistruotas, ir dėl to visuomenė gali klaidingai manyti, kad tarp šios trečiosios šalies įmonės ir prekių ženklo savininko egzistuoja oficialūs komerciniai santykiai, net jei skelbimą internete paskelbė ne jame nurodytas asmuo ir jis paskelbtas ne šio asmens vardu ir šis skelbimas internete prieinamas nepaisant to, kad jame nurodytas asmuo ėmėsi visų įmanomų priemonių, nors ir nesėkmingai, kad šis skelbimas būtų pašalintas iš interneto?

⁽¹⁾ OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92.

**2015 m. balandžio 24 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia/Cassa
conguaglio per il settore elettrico ir kt.**

(Byla C-189/15)

(2015/C 228/06)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia

Atsakovai: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità per l'energia elettrica e il gas

Prejudiciniai klausimai

1) Ar Direktyvos 2003/96/EB ⁽¹⁾ taikymo sritis apima nacionalinės teisės aktus (nagrinėjamus pagrindinėje byloje), kurie, viena vertus, pateikia „daug energijos naudojančios įmonės“ apibrėžtį, atitinkančią pateiktąją minėtoje direktyvoje, ir kita vertus, tokioms įmonėms suteikia paskatinimus, susijusius su bendrų elektros sistemos išlaidų padengimu (o ne paskatinimus, susijusius su energetikos produktų ir pačios elektros energijos apmokestinimu)?

Jeigu taip,

2) ar Bendrijos teisė, ir konkrečiai Direktyvos 2003/96/EB 11 ir 17 straipsniai draudžia tokius įstatymus ir kitus teisės aktus (kaip antai galiojantys Italijos teisinėje sistemoje ir aprašyti šioje nutartyje), kuriuose, viena vertus, nustatoma lengvatų sistema „daug energijos naudojančioms“ įmonėms už energetikos produktus (elektros energiją), kaip tai suprantama pagal minėtą 17 straipsnį, ir kita vertus, galimybė pasinaudoti tokiais lengvatomis suteikiama tik „daug energijos naudojančioms“ įmonėms, kurios veikia apdirbamojoje pramonėje, neleidžiant ja naudotis kituose gamybos sektoriuose veikiančioms įmonėms?

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimo struktūrą (OL L 283, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405).